

Krzysztof Łączyński

"Jan Lechoń jako krytyk literacki",
Anna Nowakowska, "Acta
Universitatis Lodziensis. Zeszyty
Naukowe UŁ", Nauki
Humanistyczno-Społeczne Seria 1,
z.17 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/2 (68), 178

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ NEUGER Leonard: Artysta i uczony. "Prace Naukowe UŚl." nr 162. Prace Historycznoliterackie V, Katowice 1977, s. 141-155.

Tekst o Kazimierzu Wyce, odwołujący się zwłaszcza do "Rzeczy wyobraźni". Autor umieszcza twórczość badacza na przecięciu dwu tradycji - bergsonowskiej (rozwinętej przez Brzozowskiego) i pozytywistycznej. W rozumieniu bergsonowskim krytyk jest artystą, w pozytywistycznym - uczonym.

BP/68/59

J.Z.

/II/ NOWAKOWSKA Anna: Jan Lechoń jako krytyk literacki. "Acta Universitatis Lodziensis. Zeszyty Naukowe UŁ". Nauki Humanistyczno-Społeczne. Seria I, z. 17, s. 35-51.

Już debiutancki okres twórczości Lechonia - na łamach "Pro Arte et Studio" - przynosi, obok dokonań poetyckich, wypowiedzi krytyczne. Omawiając krytyczne rozprawki o Wyspiańskim, Sienkiewiczu, udział w dyskusji o poezji Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej, stwierdza autorka dużą dojrzałość i samodzielność sądu młodego Lechonia-krytyka. Przegląd tekstów krytycznych z lat trzydziestych (o T. Mannie, Perzyńskim, Prusie, Mickiewiczu, Słowackim, Ostrowskiej) prowadzi do konstatacji o ustępowaniu sądów intuicyjnych na rzecz samodzielnych analiz literackich o znacznych wartościach naukowych.

BP/68/60

K.Ł.